

Το μήνυμα του Σίλο

Σημειώσεις από τους εκδότες

Το Μήνυμα που δόθηκε από τον Σίλο τον Ιούλιο του 2002 περιλαμβάνει 3 ενότητες
Το βιβλίο, την Εμπειρία και τον Δρόμο.

Το βιβλίο είναι γνωστό εδώ και καιρό σαν Το Εσωτερικό βλέμμα. Όταν διαβάζεται δημόσια, όταν συζητιέται και όταν δίνονται εξηγήσεις είναι εύλογη η ελεύθερη ερμηνεία.

Η Εμπειρία περιλαμβάνει οκτώ τελετές που έχουν την ικανότητα να εμπνεύσουν πνευματικά και να παράγουν θετικές αλλαγές στην καθημερινή ζωή.

Ο Δρόμος είναι ένα σύνολο συλλογισμών και εισηγήσεων για την προσωπική, διαπροσωπική και κοινωνική ζωή.

Σε αυτό το μικρό εγχειρίδιο υπάρχει όλο το Μήνυμα που διατίθεται σε όποιον θέλει να το χρησιμοποιήσει. Κυκλοφορεί εκτυπωμένο και σε ηλεκτρονική μορφή.

Το εσωτερικό βλέμμα

I. Ο ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

1. Εδώ διηγούμαστε πώς το μη-νόημα της ζωής μεταβάλλεται σε νόημα και σε πληρότητα.
2. Εδώ υπάρχει χαρά, αγάπη στο σώμα, στη φύση, στην ανθρωπότητα και στο πνεύμα.
3. Εδώ αρνούμαστε τις θυσίες, το αίσθημα του πόνου και τις μεταθανάτιες απειλές.
4. Εδώ δεν αντιτίθεται το γήινο στο αιώνιο.
5. Εδώ μιλάμε για την εσωτερική αποκάλυψη στην οποία φτάνει όποιος προσεκτικά διαλογίζεται με ταπεινή αναζήτηση.

II. ΔΙΑΘΕΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ

1. Ξέρω πως αισθάνεσαι γιατί μπορώ να νιώσω την κατάστασή σου, αλλά εσύ δεν ξέρεις πως μπορώ να νιώσω αυτό που λες. Συνεπώς, αν σου μιλήσω χωρίς κανένα ενδιαφέρον γι' αυτό που κάνει το ευτυχισμένο και ελεύθερο το ανθρώπινο ον, αξίζει να κάνεις μια προσπάθεια να καταλάβεις.
2. Μη σκεφτείς ότι συζητώντας μαζί μου θα καταλάβεις. Αν νομίζεις ότι, όντας αντίθετος σ' αυτό, η κατανόησή σου ξεκαθαρίζει, μπορείς να το κάνεις, αλλά δεν είναι αυτός ο δρόμος που αντιστοιχεί σ' αυτή τη περίπτωση.
3. Αν με ρωτήσεις ποια είναι η συμπεριφορά που αρμόζει, θα σου απαντήσω ότι είναι το να διαλογίζεσαι σε βάθος και αβίαστα αυτό που σου εξηγώ εδώ.
4. Αν απαντήσεις ότι έχεις να ασχοληθείς με πιο επείγοντα πράγματα, θα απαντήσω ότι Δε θα κάνω τίποτα να εναντιωθώ, μια και η επιθυμία σου είναι να κοιμηθείς ή να πεθάνεις.
5. Μην επιχειρηματολογείς ούτε, ότι σε δυσαρεστεί ο τρόπος μου να παρουσιάζω τα πράγματα, γιατί αυτό δεν το κάνεις για τη φλούδα όταν το φρούτο σου αρέσει.
6. Εκθέτω με τον τρόπο που θεωρώ πιο κατάλληλο, και όχι με εκείνο που θα επιθυμούσαν αυτοί που επιδιώκουν πράγματα απομακρυσμένα από την εσωτερική αλήθεια

III. ΤΟ ΜΗ ΝΟΗΜΑ

Σε πολλές μέρες ανακάλυψα αυτό το μεγάλο παράδοξο: εκείνοι που έφερναν την αποτυχία στην καρδιά μπορούσαν να φωτίσουν την τελευταία δόξα, εκείνοι που αισθάνονταν δοξασμένοι σταματούσαν στο δρόμο Σα φυτά από τη διάσπαρτη και σβησμένη ζωή. Σε πολλές μέρες εγώ έφτασα στο φως από τις πιο βαθιές σκοτεινιές, οδηγημένος όχι από τη διδασκαλία, αλλά από το διαλογισμό.

Έτσι είπα στον εαυτό μου την πρώτη μέρα:

1. Δεν υπάρχει νόημα στη ζωή αν όλα τελειώνουν με το θάνατο.
2. Κάθε δικαιολόγηση των πράξεων, είτε είναι αξιολογική, είτε είναι εξαιρετική, είναι πάντα ένα καινούριο όνειρο που αφήνει το κενό μπροστά του.
3. Ο θεός είναι κάτι αβέβαιο.
4. Η πίστη είναι κάτι τόσο μεταβλητό όσο το δίκιο και το όνειρο.
5. “Αυτό που κάποιος πρέπει να κάνει” μπορεί ολοκληρωτικά να τεθεί σε συζήτηση και τίποτα δεν υποστηρίζει καθοριστικά τις δοσμένες εξηγήσεις.
6. “Η υπευθυνότητα” όποιου υποχρεώνεται για κάτι, δεν είναι μεγαλύτερη από την υπευθυνότητα εκείνου που δεν υποχρεώνεται καθόλου.
7. Κινούμε σύμφωνα με τα ενδιαφέροντά μου, κι αυτό δε με μεταβάλλει σε δειλό, μα ούτε και σε ήρωα.
8. “Τα ενδιαφέροντά μου” δε δικαιολογούν ούτε υποτιμούν τίποτε.
9. “Τα δίκια μου” δεν είναι καλύτερα ούτε χειρότερα από τα δίκια των άλλων.
10. Η σκληρότητα με τρομάζει, αλλά δεν είναι γι’ αυτό και από μόνη της καλύτερη ή χειρότερη από την καλοσύνη.
11. Αυτό που λέχθηκε σήμερα, από εμένα ή από άλλους, δεν ισχύει αύριο.
12. Το να πεθάνεις δεν είναι καλύτερο από το να ζεις ή από το να μην έχεις γεννηθεί, αλλά ούτε είναι χειρότερο.
13. Ανακάλυψε, όχι μέσω της διδασκαλίας, αλλά μέσω της εμπειρίας και του διαλογισμού, ότι δεν υπάρχει νόημα στη ζωή αν όλα τελειώνουν με το θάνατο.

IV. Η ΕΞΑΡΤΗΣΗ

Η δεύτερη μέρα:

1. Όλα αυτά που κάνω, αισθάνομαι και σκέφτομαι, δεν εξαρτώνται από μένα.
2. Είμαι μεταβλητός και εξαρτώμαι από τη δράση του περιβάλλοντος. Όταν θέλω να αλλάξω το περιβάλλον ή το “εγώ” μου είναι το περιβάλλον που με αλλάζει. Έτσι ψάχνω την πόλη ή τη φύση, την κοινωνική απολύτρωση ή μια καινούρια μάχη που να δικαιολογεί την ύπαρξή μου... Σε καθεμιά απ’ αυτές τις περιπτώσεις, το περιβάλλον με οδηγεί στο να αποφασίσω για μια συμπεριφορά ή για μια άλλη. Έτσι τα ενδιαφέροντά μου και το περιβάλλον με αφήνουν σε αυτό το σημείο.
3. Λεω λοιπόν ότι δεν έχει σημασία, τι ή ποιος αποφασίζει. Σε εκείνες τις περιπτώσεις λεω ότι πρέπει να ζήσω, μια και ήδη βρίσκομαι στην κατάσταση του να ζω. Λεω όλα αυτά, αλλά δεν υπάρχει τίποτα που να τα δικαιολογεί. Μπορώ να αποφασίζω, να διστάσω ή να επιμένω. Σε κάθε περίπτωση προσωρινά, αλλά οριστικά δεν υπάρχει πράγμα “καλύτερο” ή “χειρότερο”.
4. Αν κάποιος μου πει ότι όποιος δεν τρώει πεθαίνει θα του απαντήσω, ότι πράγματι, έτσι είναι, και ότι είναι αναγκασμένος να τρώει σπρωγμένος από τις ανάγκες του, αλλά δε θα προσθέσω σ’ αυτό ότι ο αγώνας του για να φάει δικαιολογεί την ύπαρξή του. Δε θα πω ούτε ότι αυτό είναι κακό. Θα πω απλά, ότι πρόκειται για ένα γεγονός ατομικά ή συλλογικά αναγκαίο στην ύπαρξη, αλλά χωρίς νόημα τη στιγμή στην οποία χάνεται η τελευταία μάχη.
5. Θα πω εξάλλου, ότι είμαι αλληλέγγυος με τον αγώνα του φτωχού, του εκμεταλλευόμενου και του κατατρεγμένου. Θα πω ότι αισθάνομαι “πραγματωμένος” σ’ αυτή τη ταύτιση, αλλά θα καταλάβω ότι μ’ αυτό δε δικαιολογώ τίποτε.

V. ΥΠΟΨΙΑ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ

Η Τρίτη μέρα:

1. Μερικές φορές προκατέλαβα γεγονότα που έπειτα συνέβησαν.
2. Μερικές φορές συνέλαβα μια μακρινή σκέψη.
3. Μερικές φορές περιέγραψα τόπους που δεν είχα ποτέ επισκεφτεί.
4. Μερικές φορές διηγήθηκα με ακρίβεια αυτό που είχε συμβεί κατά την απουσία μου.
5. Μερικές φορές μια τεράστια χαρά με συνεπήρε.
6. Μερικές φορές μια ολοκληρωμένη κατανόηση με κατέλαβε
7. Μερικές φορές μια τέλεια κοινωνία με όλα με εκστασίασε.
8. Μερικές φορές κλόνισα τα όνειρά μου και είδα την πραγματικότητα με ένα καινούριο τρόπο.
9. Μερικές φορές αναγνώρισα σαν κάτι που είχα ξαναδεί, κάτι που έβλεπα για πρώτη φορά.

...Και όλα αυτά με έκαναν να σκεφτώ.

Καταλαβαίνω καλά ότι, χωρίς αυτές τις εμπειρίες,
Δεν θα είχα μπορέσει να βγω από το μη νόημα.

VI. ΥΠΝΟΣ ΚΑΙ ΑΦΥΠΝΙΣΗ

Η τέταρτη μέρα:

1. Δεν μπορώ να πάρω για πραγματικό αυτό που βλέπω στα όνειρά μου, ούτε αυτό που βλέπω στο μισοξύπνημα, ούτε αυτό που βλέπω ξύπνιος όμως, ενώ ονειρεύομαι.
2. Μπορώ να πάρω για πραγματικό αυτό που βλέπω ξύπνιος και χωρίς να ονειρεύομαι. Δε μιλώ για όσα καταγράφουν οι αισθήσεις μου, αλλά για τις δραστηριότητες του μυαλού μου που αναφέρονται σε “στοιχεία” που έχω σκεφτεί. Πράγματι, τα απλοϊκά και αβέβαια στοιχεία δίνονται από τις εξωτερικές αισθήσεις, από τις εσωτερικές και από τη μνήμη. Το ισχύον είναι ότι το μυαλό μου το ξέρει όταν είναι αφυπνισμένο και το πιστεύει όταν κοιμάται. Λίγες φορές αντιλαμβάνομαι το πραγματικό με ένα καινούριο τρόπο και τότε καταλαβαίνω ότι αυτό που βλέπω συνήθως μοιάζει στο όνειρο ή στο μισοξύπνημα.

Υπάρχει ένας πραγματικός τρόπος για να είσαι αφυπνισμένος: είναι εκείνος που με οδήγησε στο να διαλογιστώ βαθιά πάνω σε όσα ειπώθηκαν μέχρι εδώ και, είναι εξάλλου, εκείνος που μου άνοιξε την πόρτα για να ανακαλύψω το νόημα όλων αυτών που υπάρχουν.

VII. ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

Η πέμπτη μέρα:

1. Όταν ήμουν πραγματικά ξύπνιος, προχωρούσα ανεβαίνοντας από κατανόηση σε κατανόηση.
2. Όταν ήμουν πραγματικά ξύπνιος και μου έλειπε δύναμη για να συνεχίσω την ανάβαση, μπορούσα να αντλήσω τη Δύναμη από εμένα τον ίδιο. Αυτή υπήρχε σε όλο το σώμα μου. Όλη η ενέργεια υπήρχε ως τα πιο μικρά κύτταρα του σώματός μου. Αυτή η ενέργεια κυκλοφορούσε και ήταν πιο γρήγορη και πιο έντονη από το αίμα.
3. Ανακάλυψα ότι η ενέργεια συγκεντρωνόταν στα σημεία του σώματός μου που ήταν σε δράση και έλειπε όταν σ' αυτά δεν υπήρχε δράση.
4. Κατά τη διάρκεια αρρώστιας, η ενέργεια έλειπε, ή συσσωρευόταν ακριβώς στα άρρωστα σημεία. Αλλά, αν κατόρθωνα να σταθεροποιήσω το κανονικό πέρασμα, πολλές αρρώστιες άρχιζαν να οπισθοχωρούν.

Μερικοί λαοί γνώριζαν αυτά και σταθεροποιούσαν την ενέργεια με διάφορους σχεδιασμούς, ξένους σε μας σήμερα.

Μερικοί λαοί ήξεραν αυτά τα πράγματα και οι εκλεγμένοι τους μετέδιδαν αυτή την ενέργεια σε άλλους και παράγονταν "φωτισμοί" κατανόησης και φυσικά "θαύματα".

VIII. ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

Η έκτη μέρα:

1. Υπάρχει ένας τρόπος να διευθύνεις και να συγκεντρώνεις τη Δύναμη που κυκλοφορεί στο σώμα.
2. Υπάρχουν σημεία ελέγχου στο σώμα. Από αυτά εξαρτάτε αυτό που γνωρίζουμε σαν κίνηση, συγκίνηση και ιδέα. Όταν η ενέργεια δρα πάνω σε αυτά τα σημεία, παράγονται οι κινητικές, συγκινησιακές και διανοητικές δραστηριότητες.
3. Ανάλογα με το αν η ενέργεια δρα πιο εσωτερικά ή πιο επιφανειακά στο σώμα, εμφανίζονται ο βαθύς ύπνος το μισοξύπνημα και η κατάσταση της αφύπνισης...
Βέβαια, οι αύρες που περιβάλλουν το σώμα ή το κεφάλι των αγίων (ή των μεγάλων αφυπνισμένων) στις θρησκευτικές ζωγραφιές, υπαινίσσονται αυτό το φαινόμενο της ενέργειας που, σε ορισμένες περιπτώσεις, εκδηλώνεται πιο εξωτερικά.
4. Υπάρχει ένα σημείο ελέγχου “για να είμαι -αληθινά- αφυπνισμένος” και υπάρχει ένας τρόπος για να φέρνει τη Δύναμη μέχρι αυτό.
5. Όταν η ενέργεια οδηγείται σ’ εκείνο το μέρος, αλλάζει η κίνηση όλων των άλλων σημείων ελέγχου.

Κατανοώντας αυτό και ωθώντας τη Δύναμη σ’ αυτό το ανώτερο σημείο, όλο μου το σώμα αισθάνθηκε το πλήγμα μιας τεράστιας ενέργειας και αυτή χτύπησε δυνατά τη συνείδησή μου, και εγώ ανέβηκα από κατανόηση σε κατανόηση. Αλλά παρατήρησα επίσης ότι μπορούσα να κατέβω μέχρι τα βάθη του νου, αν έχανα τον έλεγχο της ενέργειας. Θυμήθηκα τότε, τους μύθους για “τους ουρανούς” και “τις κολάσεις” και είδα τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ των δυο διανοητικών καταστάσεων.

ΙΧ. ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Η έβδομη μέρα:

1. Αυτή η ενέργεια σε κίνηση μπορούσε να γίνει ανεξάρτητη από το σώμα διατηρώντας την ενότητά της.
2. Αυτή η ενωμένη ενέργεια, ήταν ένα είδος “διπλού σώματος” που αντιστοιχούσε στην κιναισθητική αναπαράσταση του σώματος στο εσωτερικό του πεδίου αναπαράστασης (για την ύπαρξη αυτού του πεδίου, όπως και για τις αναπαραστάσεις που αντιστοιχούσαν στις εσωτερικές αισθήσεις του σώματος, οι επιστήμες που ασχολούνται με τα νοητικά φαινόμενα δεν έδιναν επαρκή στοιχεία).
3. Η διπλασιασμένη ενέργεια (αυτή που έμοιαζε σαν “έξω” απ’ το σώμα, ή “χωρισμένη” απ’ την υλική της βάση) διαλυόταν σαν εικόνα ή αναπαρίστατο σωστά ανάλογα με την εσωτερική ενότητα που είχε εκείνος που ενεργούσε έτσι.
4. Μπορούσα να αποδείξω ότι η “εξωτερίκευση” (αναπαράσταση του ίδιου του σώματος σαν “έξω” απ’ το σώμα) αυτής της ενέργειας δημιουργούταν μέχρι τα κατώτερα επίπεδα του μυαλού. Σε αυτές τις περιπτώσεις η απόπειρα ενάντια στην πρωταρχική ενότητα της ζωής προκαλούσε αυτή την απάντηση σαν προστασία αυτού που απειλούταν. Γι’ αυτό στην έκσταση ορισμένων μέντιουμ, των οποίων το επίπεδο συνείδησης ήταν χαμηλό και η εσωτερική ενότητα κινδύνευε, αυτές οι απαντήσεις ήταν ακούσιες και δεν αναγνωρίζονταν σαν παραγόμενες από αυτά τα ίδια, αλλά αποδίδονταν σε άλλες οντότητες.

Τα “φαντάσματα” ή τα “πνεύματα” ορισμένων λαών ή μερικών μαντών, δεν ήταν παρά τα διπλά (οι δικές τους αναπαραστάσεις) εκείνων των προσώπων που αισθάνονταν “σε κατοχή”. Μια και η διανοητική τους κατάσταση ήταν σκοτεινιασμένη (σε έκσταση) γιατί είχε χάσει τον έλεγχο της δύναμης, αισθάνονταν να οδηγούνται από παράξενα όντα, που μερικές φορές προκαλούσαν αξιοσημείωτα φαινόμενα. Χωρίς αμφιβολία πολλοί “δαιμονισμένοι” υπέφεραν αυτά τα αποτελέσματα. Ήταν λοιπών αποφασιστικός, ο έλεγχος της Δύναμης.

Αυτό μετάβαλλε τελείως τόσο την αντίληψή μου για την κανονική ζωή και για εκείνη που ακολουθούσε το θάνατο. Με αυτές τις σκέψεις και τις εμπειρίες, έχασα την πίστη μου στο θάνατο και από τότε δεν πιστεύω πια σ’ αυτόν, όπως δεν πιστεύω στο μη-νόημα της ζωής.

X. ΤΟ ΦΑΝΕΡΩΜΑ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ

Η όγδοη μέρα:

1. Η πραγματική σημασία της αφυπνισμένης ζωής μου έγινε εμφανής.
2. Η πραγματική σημασία του να καταστρέψω τις εσωτερικής αντιφάσεις μου αποδείχτηκε.
3. Η πραγματική σημασία του να χειρίζομαι τη Δύναμη, για να κερδίσω ενότητα και συνέχεια, με γέμισε με ένα χαρούμενο νόημα.

XI. ΤΟ ΦΩΤΕΙΝΟ ΚΕΝΤΡΟ

Η ένατη μέρα:

1. Στη Δύναμη βρισκόταν το “φως” που προερχόταν από ένα “κέντρο”.
2. Στη διάλυση της ενέργειας υπήρχε μια απομάκρυνση από το κέντρο, ενώ στην ενοποίηση και την εξέλιξη μια αντίστοιχη λειτουργία του φωτεινού κέντρου.

Δεν μου προκάλεσε έκπληξη το να βρω σε μερικούς αρχαίους λαούς τη αφοσίωση στο θεό Ήλιο και είδα ότι, αν μερικοί λάτρευαν το άστρο γιατί έδινε ζωή στη γη και στη φύση, άλλοι έβλεπαν σε αυτό το μεγαλοπρεπές σώμα το σύμβολο μιας πιο μεγάλης πραγματικότητας.

Άλλοι πήγαιναν πιο μακριά ακόμη και δεχόντουσαν από αυτό το κέντρο αναρίθμητα δώρα, που μερικές φορές “κατέβαιναν” σα γλώσσες φωτιάς πάνω στους εμπνευσμένους, μερικές φορές σαν φωτεινές σφαίρες, μερικές φορές σαν καιγόμενοι βάτοι που παρουσιάζονταν μπροστά στο τρομοκρατημένο πιστό.

XII. ΟΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Η δέκατη μέρα:

Λίγες αλλά σημαντικές ήταν οι ανακαλύψεις μου που συνοψίζω ως εξής:

1. Η Δύναμη κυκλοφορεί στο σώμα μου ακούσια, όμως μπορεί να καθοδηγηθεί από μια συνειδητή προσπάθεια. Η επίτευξη μιας κατευθυνόμενης αλλαγής του επιπέδου συνείδησης, προσφέρει στο ανθρώπινο ον ένα σημαντικό βλέμμα απελευθέρωσης από τις “φυσικές” συνθήκες που φαίνονται να επιβάλλονται στη συνείδηση.
2. Στο σώμα μου υπάρχουν σημεία ελέγχου των διαφόρων δραστηριοτήτων του.
3. Υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στην πραγματική αφύπνισμένη κατάσταση και στα άλλα επίπεδα συνείδησης.
4. Είναι δυνατό να οδηγηθεί η Δύναμη στο σημείο της πραγματικής αφύπνισης (κατανοώντας σα Δύναμη, τη διανοητική ενέργεια που συνοδεύει καθορισμένες εικόνες και σα “σημείο” την τοποθέτηση μιας εικόνας σε ένα “μέρος” του πεδίου αναπαράστασης).

Αυτά τα συμπεράσματα μου επέτρεψαν να αναγνωρίσω στις δεήσεις των αρχαίων λαών, το σπέρμα μιας μεγάλης αλήθειας που σκοτείνιασε στα έθιμα και τις εξωτερικές πρακτικές, μια που αυτά δεν κατόρθωσαν να αναπτύξουν την εσωτερική εργασία που, αν πραγματοποιηθεί με τελειότητα, θέτει τον άνθρωπο σε επαφή με τη φωτεινή του πηγή.

Τελικά κατάλαβα ότι οι “ανακαλύψεις” μου δεν ήταν τέτοιες, αλλά ότι οφείλονταν στην εσωτερική αποκάλυψη στην οποία φτάνει όποιος, χωρίς αντιφάσεις, ψάχνει το φως στην ίδια του την καρδιά.

XIII. ΟΙ ΑΡΧΕΣ

Διαφορετική είναι η συμπεριφορά απέναντι στη ζωή και τα πράγματα όταν η εσωτερική αποκάλυψη πληγώνει σαν την αχτίδα.

Κινώντας αργά τα βήματα, διαλογιζόμενος όσα ειπώθηκαν και εκείνα που υπάρχουν για να ληχθούν ακόμα, μπορείς να μεταβάλεις το μη-νόημα σε νόημα.

Δεν είναι αδιάφορο αυτό που κάνεις με τη ζωή σου. Η ζωή σου τοποθετημένη κάτω από νόμους, βρίσκεται εκτεθειμένη σε δυνατότητες για να επιλέξεις.

Εγώ δε σου μιλώ για ελευθερία. Σου μιλώ για απελευθέρωση, για κίνηση, για διαδικασία. Δε σου μιλώ για ελευθερία σαν κάτι στατικό, αλλά για το να απελευθερώνεσαι βήμα προς βήμα, όπως απελευθερώνεται από τον αναγκαστικό δρόμο που πρέπει να διασχίσει εκείνος που πλησιάζει στην πόλη του. Έτσι "αυτό που πρέπει να γίνει" δεν εξαρτάται από μια μακρινή ηθική, ακατανόητη και συμβατική, αλλά από νόμους: νόμους της ζωής, του φωτός, της εξέλιξης.

Ίδου αυτό που ονομάζεται "Αρχές" που μπορούν να βοηθήσουν στην αναζήτηση της εσωτερικής ενότητας.

1. Το να πηγαίνεις ενάντια στην εξέλιξη των πραγμάτων είναι σαν να πηγαίνεις ενάντια σε σένα τον ίδιο.
2. Όταν εξαναγκάζεις κάτι προς ένα σκοπό, προκαλείς το αντίθετο.
3. Μην εναντιώνεσαι σε μια πολύ μεγάλη δύναμη. Οπισθοχώρησε μέχρις ότου αυτή εξασθενήσει. Τότε προχώρησε με αποφασιστικότητα.
4. Τα πράγματα είναι καλά όταν προχωρούν μαζί, όχι χωριστά.
5. Αν για σένα είναι καλή η μέρα και η νύχτα, το καλοκαίρι και ο χειμώνας έχεις ξεπεράσει τις αντιφάσεις.
6. Εάν κυνηγάς την ικανοποίηση, αλυσοδένεσαι με την οδύνη. Αλλά αν δεν βλάπτεις την υγεία σου, απόλαυσε χωρίς συστολές όταν η ευκαιρία σου παρουσιάζεται.
7. Εάν κυνηγάς ένα σκοπό, αλυσοδένεσαι. Αν όλα αυτά που κάνεις τα κάνεις σα να ήταν ένας αυτοσκοπός, ελευθερώνεσαι.
8. Θα εξαφανίσεις τις συγκρούσεις σου όταν θα τις καταλάβεις σε βάθος, όχι όταν θα θελήσεις να τις επιλύσεις.
9. Όταν βλάπτεις τους άλλους, μένεις αλυσοδεμένος. Αλλά αν δε βλάπτεις τους άλλους, μπορείς να κάνεις ελεύθερα ό,τι θέλεις.
10. Όταν συμπεριφέρεσαι στους άλλους όπως θέλεις να σου συμπεριφέρονται, απελευθερώνεσαι.
11. Δεν έχει σημασία από ποιά πλευρά σε έχουν τοποθετήσει τα συμβάντα, το σημαντικό είναι να καταλάβεις ότι εσύ δεν έχεις διαλέξει καμία πλευρά..
12. Οι αντιφατικές και οι ενωτικές πράξεις συσσωρεύονται μέσα σου. Εάν επαναλαμβάνεις τις πράξεις σου εσωτερικής ενότητας, τίποτα δε θα μπορεί να σε συγκρατήσει.

Θα είσαι σα μια δύναμη της Φύσης, όταν δε συναντά αντίσταση στο πέρασμά της. Μάθε να ξεχωρίζεις ανάμεσα σε ό,τι είναι δυσκολία, πρόβλημα, απρόοπτο από αυτό που είναι αντίφαση. Αν εκείνα σε κινούν ή σε προτρέπουν, αυτή σε ακινητοποιεί σε κλειστό κύκλο.

Όταν συναντάς μια δύναμη, χαρά και καλοσύνη στην καρδιά σου ή όταν αισθάνεσαι ελεύθερος και χωρίς αντιφάσεις, ευχαρίστησε αμέσως μέσα σου. Όταν συμβαίνει το αντίθετο, ζήτη με πίστη, και η ευχαριστία που έχεις συσσωρεύσει θα επιστρέψει διευρυμένη και αλλαγμένη σαν χάρη.

XIV. Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Αν έχεις καταλάβει ό,τι εξηγήθηκε ως εδώ, μπορείς να δοκιμάσεις εμπειρικά μέσω μιας απλής εργασίας, την εκδήλωση της δύναμης. Οπότε δεν είναι το ίδιο το να παρατηρείς μια λίγο ή πολύ σωστή νοητική τοποθέτηση (σα να επρόκειτο για μια διαθεσιμότητα στην τεχνική ενασχόληση) με το να αναλάβεις ένα τόνο και ένα συγκινησιακό άνοιγμα συγγενές μ' αυτά που εμπνέουν τα ποιήματα. Γι' αυτό η γλώσσα που θα χρησιμοποιείται για να μεταδοθούν αυτές οι αλήθειες, τείνει να διευκολύνει αυτή τη θέση, που παρουσιάζει με μεγαλύτερη ευκολία την εσωτερική αντίληψη και όχι μια ιδέα γύρω από "την εσωτερική αντίληψη".

Τώρα παρακολούθησε με προσοχή αυτά που θα σου εξηγήσω μια και πρόκειται για το εσωτερικό τοπίο που μπορείς να συναντήσεις δουλεύοντας με τη Δύναμη και τις κατευθύνσεις που μπορείς να χαράξεις στις διανοητικές κινήσεις.

"Από τον εσωτερικό δρόμο μπορείς να πας σκοτεινός ή φωτισμένος. Πρόσεξε τους δρόμους που ανοίγονται μπροστά σου.

Αν αφήσεις το είναι σου να πάει προς σκοτεινές περιοχές, το σώμα σου νικά στη μάχη και κυριαρχεί. Έτσι θα ανατείνουν αισθήσεις και εμφανίσεις πνευμάτων, δυνάμεων και αναμνήσεων. Από εκεί κατεβαίνεις όλο και περισσότερο. Εκεί βρίσκονται το μίσος, το παράδοξο, η κατοχή, η ζήλια, η επιθυμία του να παραμείνεις. Αν κατέβεις ακόμη περισσότερο θα κάνουν έφοδο η απογοήτευση, η μνησικακία, και όλα εκείνα τα όνειρα και οι επιθυμίες που έχουν προκαλέσει καταστροφή και θάνατο στην ανθρωπότητα.

Αν σπρώξεις το είναι σε φωτεινή κατεύθυνση, θα συναντήσεις αντίσταση και κούραση σε κάθε βήμα. Αυτή η κούραση της ανάβασης έχει ενόχους. Η ζωή σου βαραίνει, οι αναμνήσεις σου βαραίνουν, οι προηγούμενες πράξεις σου εμποδίζουν την ανάβαση. Αυτό το σκαρφάλωμα είναι δύσκολο εξαιτίας της δράσης του σώματος που τείνει να κυριαρχήσει.

Στα βήματα της ανάβασης βρίσκονται παράξενες περιοχές μα καθαρά χρώματα και άγνωστους ήχους.

Μην αποφεύγεις τον εξαγνισμό που δρα σαν τη φωτιά και που τρομοκρατεί με τα φαντάσματά του.

Αρνήσου την επίθεση και την αποθάρρυνση.

Αρνήσου την επιθυμία της φυγής προς χώρες χαμηλές και σκοτεινές.

Αρνήσου την προσκόλληση στις αναμνήσεις.

Παρέμεινε εσωτερικά ελεύθερος, με αδιαφορία προς το όνειρο του τοπίου, με αποφασιστικότητα στην ανάβαση.

Το αγνό φως φωτίζει τις κορφές των ψηλών οροσειρών και τα πολύχρωμα νερά κατεβαίνουν ανάμεσα σε άγνωστες μελωδίες προς πεδιάδες και κρυστάλλινα λιβάδια.

Μη φοβάσαι την πίεση του φωτός που σε απομακρύνει από το κέντρο του κάθε φορά με μεγαλύτερη δύναμη. Ρούφηξε τη σα να ήταν ένα υγρό ή ένας άνεμος γιατί, σίγουρα, μέσα σ' αυτή βρίσκεται η ζωή.

Όταν στη μεγάλη οροσειρά συναντήσεις τη χαμένη πόλη, πρέπει να ξέρεις την είσοδό της. Αλλά αυτό θα το ξέρεις τη στιγμή που ζωή σου θα έχει αλλάξει. Οι τεράστιοι τοίχοι της είναι γραμμένοι με μορφές, είναι γραμμένοι με χρώματα, έχουν ένα "νόημα"... Σε αυτή την πόλη φυλάσσεται αυτό που έχει γίνει και αυτό που υπάρχει για να γίνει... Αλλά στα εσωτερικά σου μάτια είναι θαμπό το διαφανές. Ναι, οι τοίχοι είναι για σένα αδιαπέραστοι!

Πάρε τη Δύναμη της χαμένης πόλης. Γύρνα στον κόσμο της πυκνής ζωής, με το μέτωπο και τα χέρια σου φωτισμένα."

XV. Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

1. Χαλάρωσε τελείως το σώμα σου και ηρέμησε το μυαλό. Τότε φαντάσου μια διάφανη και φωτεινή σφαίρα που, κατεβαίνει προς εσένα και σταματά στην καρδιά σου. Τότε θα αναγνωρίσεις ότι η σφαίρα παύει να εμφανίζεται σε μια εικόνα για να μεταβληθεί σε αίσθηση μέσα στο στήθος σου.
2. Παρατήρησε πως η αίσθηση της σφαίρας απλώνεται αργά από την καρδιά σου προς το εξωτερικό του σώματος, ενώ η αναπνοή σου γίνεται πιο βαθιά και πλατιά. Όταν η αίσθηση φτάσει στα όρια του σώματος, μπορείς να σταματήσεις κάθε ενέργεια και να αισθανθείς την εμπειρία της εσωτερικής ειρήνης. Σ' αυτή μπορείς να παραμείνεις το χρόνο που σου φαίνεται κατάλληλος. Τότε, κάνε να οπισθοχωρήσει αυτή η προηγούμενη έκταση (φτάνοντας, όπως στην αρχή, στην καρδιά) για να διαχωριστείς από τη "σφαίρα" σου και να κλείσεις την άσκηση ήρεμος και παρηγορημένος. Αυτή η εργασία ονομάζεται "εμπειρία της ειρήνης".
3. Αλλά αν, θέλεις να αισθανθείς το πέρασμα της Δύναμης, πρέπει να αυξήσεις την έκταση αντί να την κάνεις να οπισθοχωρήσει, αφήνοντας τις συγκινήσεις σου και όλο σου το είναι να την ακολουθήσουν. Μην προσπαθήσεις να προσέξεις την αναπνοή... Άφησέ την να δρα μόνη της, ενώ εσύ συνεχίζεις την έκταση εκτός σώματος.
4. Πρέπει να σου επαναλάβω αυτό: η προσοχή σου, σ' αυτές τις στιγμές, πρέπει να βρίσκεται στην αίσθηση της σφαίρας που απλώνεται. Αν δεν το κατορθώνεις αυτό, είναι καλύτερα να σταματήσεις και να το προσπαθήσεις σε άλλη ευκαιρία. Με κάθε τρόπο, αν δεν παράγεις το πέρασμα, θα μπορέσεις να αισθανθείς μια ενδιαφέρουσα αίσθηση ειρήνης.
5. Αν όμως, έφτασες πιο μακριά, θα αρχίσεις να νιώθεις το πέρασμα. Μέχρι τα χέρια σου και άλλες ζώνες του σώματος θα φτάσει ένας τόνος αίσθησης διαφορετικός από τον συνήθη. Έπειτα, θα αντιληφθείς προοδευτικούς κυματισμούς και σε σύντομο διάστημα θα βγουν με δύναμη εικόνες και συγκινήσεις. Άφησε λοιπόν να δημιουργηθεί το πέρασμα...
6. Λαμβάνοντας τη δύναμη, θα αντιληφθείς το φως, νέα χρώματα και καινούριους ήχους, αλλά και είναι σημαντική η εμπειρία της διεύρυνσης της συνείδησης, ένας δείκτης της οποίας θα πρέπει να είναι μια μεγαλύτερη διαύγεια και διάθεση για να καταλάβεις αυτό που συμβαίνει...
7. Όταν το επιθυμείς μπορείς να τερματίσεις αυτή τη μοναδική κατάσταση (αν δεν έχει από πριν διαλυθεί από την απλή διαρροή), μα το να φανταστείς ή να αισθανθείς ότι η σφαίρα συστέλλεται και έπειτα βγαίνει από σένα με τον τρόπο που έφτασε ξεκινώντας όλα αυτά.
8. Έχει σημασία να καταλάβεις ότι πολυάριθμες μεταβαλλόμενες καταστάσεις συνείδησης συνέβησαν και επιτεύχθηκαν, σχεδόν πάντα, θέτοντας σε κίνηση, μηχανισμούς παρόμοιους μ' αυτούς που περιγράφηκαν. Φυσικά, επενδεδυμένες με παράξενες τελετουργίες ή ενισχυμένες από πρακτικές εξάντλησης, αχαλίνωτη κίνηση, επανάληψη και θέσεις που, σε κάθε περίπτωση μεταβάλλουν την αναπνοή και διαστρέφουν την αίσθηση γενικά του ενδοσώματος. Πρέπει να αναγνωριστεί σ' αυτό το πεδίο η ύπνωση, ο πνευματισμός και επίσης η δράση του ναρκωτικού που, δρώντας από άλλο δρόμο παράγουν παρόμοιες μεταβολές. Και, βέβαια, όλες οι αναφερόμενες περιπτώσεις, έχουν σα σήμα το μη έλεγχο και την άγνοια αυτού που συμβαίνει. Μην εμπιστεύεσαι τέτοιες εκδηλώσεις και θεώρησέ 'τες σαν απλές "εκστάσεις", απ' όπου έχουν περάσει οι αμαθείς, οι πειραματιστές και ακόμη και οι "άγιοι" όπως διηγούνται οι μύθοι.
9. Αν έχεις εργαστεί παρατηρώντας όσα συστάθηκαν, μπορεί να συμβεί παρόλ' αυτά να μην έχεις επιτύχει το πέρασμα. Αυτό, δεν μπορεί να μετατραπεί σε εστία στενοχώριας, αλλά σε δείκτη έλλειψης εσωτερικής "άνεσης" πράγμα που θα μπορούσε να αντανakλά πολύ ένταση, προβλήματα στη δυναμική της εικόνας και συνολικά, αποσπασματοποίηση στη συγκινησιακή συμπεριφορά... Πράγμα, που, εξάλλου θα παρουσιαστεί στην καθημερινή ζωή σου.

XVI. ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

1. Αν έχεις αισθανθεί το πέρασμα της Δύναμης, θα μπορείς να καταλάβεις πώς βασισμένοι σε παρόμοια φαινόμενα όμως χωρίς καμιά κατανόηση, διάφοροι λαοί έθεσαν σε κίνηση τελετές και λατρείες που έπειτα πολλαπλασιάστηκαν χωρίς σταματημό. Έτσι, όταν από εμπειρίες, που προηγουμένως σχολιάστηκαν, οι άνθρωποι αισθάνθηκαν το διπλασιασμένο σώμα τους και η εμπειρία της δύναμης τους έδωσε την αίσθηση ότι (εξαπλώνοντας την αναπαράσταση) αυτή η ενέργεια βρίσκονταν “έξω”, πίστευαν ότι μπορούσαν να την προβάλουν έξω από τον εαυτό τους.
2. Η δύναμη “προβλήθηκε” σε άλλους και σε αντικείμενα ειδικά “κατάλληλα” να τη δεχτούν και να τη διατηρήσουν. Πιστεύω ότι δε θα σου φανεί δύσκολο να καταλάβεις τη λειτουργία που είχαν ορισμένες θυσίες σε διάφορες θρησκείες και, ακόμα το νόημα των αγίων τόπων και των ιερέων που υποτίθεται ότι ήταν “φορτισμένοι” με τη Δύναμη. Όταν μερικά αντικείμενα λατρεύονταν με πίστη στους ναούς και τριγυρίζονταν από τελετές και ιεροτελεστίες, σίγουρα “απέδιδαν” στους πιστούς την ενέργεια που συσσωρεύτηκε με επαναλαμβανόμενες δεήσεις. Και είναι ένας περιορισμός στη γνώση της ανθρώπινης πράξης, ότι σχεδόν πάντα είδαν αυτά τα πράγματα από την εξωτερική εξήγηση, σαν πολιτισμό, χώρο, ιστορία και παράδοση, όταν η βασική εσωτερική εμπειρία, είναι ένα ουσιαστικό στοιχείο για την κατανόηση όλων αυτών.
3. Αυτή η “προβολή”, “φόρτιση” και “απόδοση” της Δύναμης θα μας απασχολήσει παραπέρα. Όμως ήδη σου λέω ότι ο ίδιος μηχανισμός δρα και σε μη θρησκευόμενες κοινωνίες, όπου οι leaders και οι αναγνωρισμένοι άνθρωποι είναι στεφανωμένοι με μια ιδιαίτερη αναπαράσταση για εκείνον που τους βλέπει, και θα ήθελε μέχρι και να τους αγγίξει ή να πάρει ένα κομμάτι από τα ρούχα τους ή απ’ τα προσωπικά τους πράγματα.
4. Γιατί κάθε αναπαράσταση του “υψηλού” πηγαίνει από το μάτι μέχρι πάνω από τη φυσιολογική γραμμή του βλέμματος. Και “υψηλές” είναι οι προσωπικότητες που “κατέχουν” την καλοσύνη, τη γνώση και τη δύναμη. Και στα “ψηλά” βρίσκονται οι ιεραρχίες και οι εξουσίες και οι σημαίες και το κράτος. Κι εμείς, κοινοί θνητοί, πρέπει “ν’ ανέβουμε” στην κοινωνική σκάλα και να πλησιάσουμε την εξουσία με κάθε κόστος. Πόσο άσχημα στεκόμαστε, ενώ μας χειρίζονται μ’ αυτούς τους μηχανισμούς (που συμπίπτουν με την εσωτερική αναπαράσταση με το κεφάλι μας “ψηλά” και τα πόδια μας κολλημένα στη γη). Πόσο άσχημα στεκόμαστε, όταν πιστεύουμε σ’ αυτά τα πράγματα (και πιστεύουμε επειδή έχουν την “πραγματικότητα” τους στην εσωτερική αναπαράσταση). Πόσο άσχημα στεκόμαστε, όταν το εξωτερικό μας βλέμμα δεν είναι παρά μια αμαθής προβολή του εσωτερικού!

XVII. ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

1. Οι μεγαλύτερες εκφορτίσεις ενέργειας παράγονται από μη ελεγχόμενες πράξεις. Αυτές είναι η φαντασία χωρίς φρένο, η περιέργεια χωρίς έλεγχο, η ομιλία χωρίς μέτρο, η υπέρμετρη σεξουαλικότητα, η υπερβολική αντίληψη (να βλέπω, να ακούω, να γεύομαι κ.λ.π. με τρόπο υπερβολικό και χωρίς αντικείμενο). Αλλά πρέπει επίσης να αναγνωρίσεις ότι πολλοί αντιδρούν μ' αυτό τον τρόπο για να εκφορτίσουν τις εντάσεις που αλλιώς θα ήταν επίπονες. Αν σκεφτείς αυτό και δεις τη λειτουργία που επιτελούν αυτές οι εκφορτίσεις, θα συμφωνήσεις μαζί μου ότι δεν είναι λογικό να τις καταπιέξεις, αλλά πολύ καλύτερα να τις ρυθμίζεις.
2. Όσο αφορά τη σεξουαλικότητα, πρέπει να ερμηνεύσεις σωστά αυτό: αυτή η λειτουργία δεν πρέπει να καταπιέζεται, γιατί σ' αυτή την περίπτωση δημιουργεί εξευτελιστικά αποτελέσματα και εσωτερική αντίφαση. Η σεξουαλικότητα προσανατολίζεται και ολοκληρώνεται στην πράξη, αλλά δεν πρέπει να συνεχίζει να επηρεάζει τη φαντασία ή να ψάχνει με επιμονή ένα καινούριο αντικείμενο κατοχής.
3. Ο έλεγχος του σεξ εξαιτίας μιας ορισμένης κοινωνικής ή θρησκευτικής "ηθικής" χρησίμευσε σε σκοπούς που καθόλου δεν είχαν να κάνουν με την εξέλιξη, αλλά περισσότερο με το αντίθετό της.
4. Η δύναμη (η ενέργεια της αναπαράστασης της αίσθησης του ενδοσώματος) απομακρύνθηκε από το σώμα στο λυκόφως στις καταπιεσμένες κοινωνίες. Και εκεί πολλαπλασιάστηκαν οι περιπτώσεις "δαιμονισμένων", "μάγων", "ιερόσυλων", και εγκληματιών κάθε είδους, που απόλαυσαν την οδύνη και την καταστροφή της ζωής και της ομορφιάς. Σε μερικές φυλές και πολιτισμούς, οι εγκληματίες μοιράστηκαν μεταξύ εκείνων που βασάνιζαν και των βασανισμένων. Σε άλλες περιπτώσεις καταδιώχθηκε ό,τι ήταν επιστήμη και πρόοδος γιατί αντιτίθονταν στο παράλογο το σκοτεινό και το καταπιεσμένο.
5. Σε μερικούς πρωτόγονους λαούς υπάρχει ακόμα η καταπίεση του σεξ, όπως και σε άλλους που θεωρούνται "προηγμένοι πολιτισμικά". Είναι προφανές ότι και στους μεν και στους δε, τα καταστροφικά σημάδια είναι μεγάλα ακόμη κι αν στις δυο περιπτώσεις η καταγωγή αυτής της κατάστασης είναι διαφορετική.
6. Αν μου ζητάς περισσότερες εξηγήσεις θα σου πω ότι στην πραγματικότητα το φύλο είναι ιερό και το κέντρο από το οποίο πηγάζει ο παλμός της ζωής και κάθε δημιουργικότητα. Έτσι όπως, επίσης πηγάζει κάθε καταστροφικός παλμός, όταν η λειτουργία του δεν είναι αποφασισμένη.
7. Μην πιστέψεις ποτέ τα ψέματα των δηλητηριαστών της ζωής, όταν αυτοί αναφέρονται στο σεξ σαν κάτι ανάξιο. Αντίθετα σ' αυτό υπάρχει ομορφιά και δε σχετίζεται μάταια με τα καλύτερα αισθήματα της αγάπης.

XVIII. ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

Προηγουμένως σου εξήγησα: “Όταν συναντάς μια μεγάλη δύναμη, χαρά και καλοσύνη στην καρδιά σου ή όταν αισθάνεσαι ελεύθερος και χωρίς αντιφάσεις ευχαρίστησε αμέσως στο εσωτερικό σου.”

1. “Να ευχαριστήσεις” σημαίνει να συγκεντρώνεις τις θετικές ψυχικές καταστάσεις, δεμένες σε μια εικόνα, σε μια αναπαράσταση. Αυτή η θετική κατάσταση, έτσι ενωμένη επιτρέπει σε μη ευνοϊκές περιστάσεις, όταν ανακαλείται ένα πράγμα να εμφανίζεται εκείνο που το συνόδευε σε προηγούμενες στιγμές. Όπως, επίσης, αυτό το διανοητικό “φορτίο” μπορεί να αυξηθεί από προηγούμενες επαναλήψεις, αυτό είναι ικανό να εκτοπίσει αρνητικές συγκινήσεις που ορισμένες περιστάσεις μπόρεσαν να επιβάλλουν.

2. Για όλα αυτά, από το εσωτερικό σου θα έρθει διευρυμένο σε χάρη εκείνο που ζήτησες, αφού πάντα συσσωρεύεις μέσα σου πολυάριθμες θετικές καταστάσεις. Και πια δε χρειάζεται να επαναλάβω ότι αυτός ο μηχανισμός χρησίμεψε (συγκεχυμένα) για να “φορτίσει έξω” αντικείμενα ή πρόσωπα, ή εσωτερικές οντότητες που εξωτερικεύονταν, πιστεύοντας ότι περίμεναν ικεσίες και εκκλήσεις

XIX. ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Πρέπει τώρα να έχεις κατανοήσει αρκετά τις εσωτερικές καταστάσεις στις οποίες μπορείς να βρεθείς κατά τη διάρκεια της ζωή σου και ειδικά κατά τη διάρκεια της εξελικτικής σου εργασίας.

Δεν έχω άλλο τρόπο να κάνω την περιγραφή, παρά με εικόνες (σ' αυτή την περίπτωση, αλληγορίες). Αυτές όπως μου φαίνεται έχουν το προτέρημα να συγκεντρώνουν "οπτικά" πολύπλοκες ψυχικά καταστάσεις. Από το άλλο μέρος η μοναδικότητα του να αλυσοδένονται τέτοιες καταστάσεις, Σα να ήταν διαφορετικές στιγμές μιας ίδιας διαδικασίας εισάγει μια παραλλαγή, στις πάντα αποσπασματικές περιγραφές, στις οποίες μας έχουν συνηθίσει εκείνοι που ασχολούνται μ' αυτά τα πράγματα.

1. Η πρώτη κατάσταση στην οποία επικρατεί το μη νόημα (εκείνο που αναφέραμε στην αρχή) ονομάζεται "διάχυτης ζωτικότητας". Όλα καθοδηγούνται από τις φυσικές ανάγκες, που όμως συχνά συγχέονται με αντιφατικές εικόνες και επιθυμίες. Εκεί υπάρχει σκοτάδι στις συγκινήσεις και στις πράξεις. Παραμένουμε σ' αυτή τη κατάσταση φυτοζωώντας χαμένοι σε διάφορες μορφές. Από εκείνο το σημείο μπορούμε να εξελιχθούμε μόνο μέσω δυο δρόμων: το δρόμο του θανάτου και εκείνο της μεταβολής.

2. Ο δρόμος του θανάτου σου παρουσιάζει ένα χαοτικό και σκοτεινό τοπίο. Οι αρχαίοι γνώριζαν αυτό το πέρασμα και σχεδόν πάντα το τοποθετούσαν "κάτω από τη γη" ή μέσα στα αβυσσαλέα βάθη. Και οι εκπαιδευτές επισκέφτονταν αυτό το βασίλειο για να αναδειχθούν έπειτα σε φωτεινά επίπεδα. Πρόσεξε καλά: "κάτω" από το θάνατο υπάρχει η διάχυτη ζωτικότητα. Μερικές φορές ο ανθρώπινος νους συνδέει τη θανατική διάσπαση με επόμενα φαινόμενα μετατροπής και επίσης, κάποιες φορές συνδέει τη διάχυτη κίνηση μ' εκείνη που προηγείται από τη γέννηση.

Αν η κατεύθυνσή σου είναι ανόδου, ο "θάνατος" σημαίνει μια ρήξη με την προηγούμενη φάση σου. Από το δρόμο του θανάτου ανεβαίνουμε σε άλλη κατάσταση.

3. Αφού φτάσουμε σ' αυτή βρίσκουμε το καταφύγιο της επιστροφής. Από εκεί ανοίγονται δυο δρόμοι: εκείνος της μετάνοιας και ο άλλος που πρώτα χρησίμευε για την ανάβαση, δηλαδή: ο δρόμος του θανάτου. Αν πάρεις τον πρώτο είναι γιατί η απόφασή σου τείνει να διακόψει με την προηγούμενη ζωή σου. Αν επιστρέψεις από το δρόμο του θανάτου ξαναπέφτεις στις αβύσσους με αυτή την αίσθηση του κλειστού κύκλου.

4. Καλώς, σου είπα ότι υπήρχε ένα άλλο μονοπάτι για να ξεφύγεις από την αβυσσαλέα ζωτικότητα, εκείνο της μεταβολής. Αν διαλέξεις αυτό το δρόμο είναι γιατί θέλεις να βγεις από τη δυσάρεστη κατάσταση σου, χωρίς όμως να έχεις τη διάθεση να εγκαταλείψεις μερικά από τα φαινομενικά προτερήματά της. Είναι λοιπόν, ένας ψευδής δρόμος, γνωστός σα δρόμος "του στραβού χεριού". Πολλά τέρατα βγήκαν από τα βάθη αυτής της στρεβλής διόδου. Αυτά θέλησαν να πάρουν τον ουρανό με την έφοδο χωρίς να εγκαταλείψουν τις κολάσεις, και γι' αυτό, πρόβαλλαν στον κόσμο ατέλειωτη αντίφαση.

5. Υποθέτω ότι ανεβαίνοντας από το βασίλειο του θανάτου διαμέσου της συνειδητής μετάνοιάς σου, έχεις ήδη φτάσει στην κατοικία της τάσης. Σε αυτή δεν μπορείς να ξεκουραστείς για πολύ χρόνο. Πρακτικά δεν μπορείς να σταματήσεις. Δυο λεπτά πλαίσια στηρίζουν την κατοικία σου: η συντήρηση και η απογοήτευση. Η συντήρηση είναι ψευδής και ασταθής. Περιπατώντας σε αυτή απατάσαι με την ιδέα της διάρκειας, αλλά στην πραγματικότητα κατεβαίνεις γρήγορα. Αν πάρεις το δρόμο της απογοήτευσης η άνοδός σου είναι κουραστική, αν και η μοναδική μη ψευδής.

6. Από αποτυχία σε αποτυχία, μπορείς να φτάσεις στην επόμενη ανάπαυσή σου που ονομάζεται "κατοικία της λοξοδρόμησης". Προσοχή στους δυο δρόμους που έχεις τώρα μπροστά σου: ή παίρνεις το δρόμο της αποφασιστικότητας που σε οδηγεί στη δημιουργία, ή παίρνεις εκείνο της μνησικακίας που σε κάνει να κατέβεις ακόμη μια φορά στην επιστροφή. Εκεί βρίσκεται μπροστά στο δίλημμα: ή αποφασίζεις για το λαβύρινθο της συνειδητής ζωής (και το κάνεις με αποφασιστικότητα) ή γυρίζεις μνησικακός στην προηγούμενη ζωή σου. Είναι πολυάριθμοι εκείνοι που, μη έχοντας κατορθώσει να ξεπεράσουν, διακόπτουν εδώ για πάντα τις δυνατότητές τους.

7. Αλλά εσύ που ανέβηκες με αποφασιστικότητα, βρίσκεσαι τώρα στην κατοικία που είναι γνωστή σα “δημιουργία”. Εκεί έχεις τρεις πόρτες: μια ονομάζεται “Πτώση”, η άλλη ονομάζεται “Απόπειρα” και η τρίτη “Υποβιβασμός”. Η “Πτώση” σε οδηγεί κατευθείαν στα βάθη και μόνο ένα εξωτερικό ατύχημα θα μπορούσε να σε σπρώξει προς αυτήν. Είναι δύσκολο να διαλέξεις αυτή την πόρτα. Εκείνη του “Υποβιβασμού” αντίθετα σε οδηγεί έμμεσα στις αβύσσους, διατρέχοντας δρόμους με ένα είδος θορυβώδους σπινάλ, όπου θα αναλογίζεσαι συνεχώς όσα έχασες και όσα θυσίασες στο βωμό ενός άγνωστου θεού. Αυτή η άσκηση συνείδησης που οδηγεί στον υποβιβασμό, είναι σίγουρα μια λανθασμένη άσκηση στην οποία υποτιμάς και κάνεις δυσανάλογα μερικά πράγματα που συγκρίνεις. Εσύ αντιπαραβάλεις την προσπάθεια της ανόδου με εκείνα τα “κέρδη” που εγκατέλειψες. Αλλά αν κοιτάξεις από πιο κοντά τα πράγματα, θα δεις ότι δεν εγκατέλειψες τίποτα γι’ αυτή την αιτία, αλλά για άλλες. Ο υποβιβασμός αρχίζει έπειτα με την παραποίηση των λόγων, που, φαινομενικά, ήταν ξένοι στην ανάβαση. Εγώ ρωτώ τώρα: από τι προδόθηκε το μυαλό; Ίσως από τα λανθασμένα κίνητρα ενός αρχικού ενθουσιασμού; Ίσως από τις δυσκολίες τους εγχειρήματος; Ίσως η λανθασμένη ανάμνηση των θυσιών που δεν υπήρξαν, ή που ωθήθηκαν από άλλες αιτίες; Εγώ σου λέω και σε ρωτώ τώρα: το σπίτι σου έχει καεί από καιρό. Γι’ αυτό αποφάσισες να αρχίσεις την ανάβαση ή τώρα σκέφτεσαι ότι αυτό έχει καεί εξαιτίας της ανάβασης; Έριξες κατά τύχη μια ματιά στο τι συνέβη στα διπλανά σπίτια;... Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρέπει να διαλέξεις τη μεσαία πόρτα.

8. Ανέβα από τη σκάλα της Απόπειρας και θα φτάσεις σε έναν ασταθή θόλο. Από εκεί μεταθέσου από ένα στενό και ελικοειδές πέρασμα που θα γνωρίσεις σαν “αστάθεια”, θα φτάσεις σε ένα πλατύ και κενό χώρο σα μια πλατφόρμα που φέρνει το όνομα “ανοιχτός – χώρος – της ενέργειας”.

9. Σε εκείνο το χώρο μπορείς να φοβηθείς από το έρημο και απέραντο τοπίο και από την τρομακτική σιωπή εκείνης της νύχτας της μεταμορφωμένης από τεράστια ακίνητα αστέρια. Εκεί, ακριβώς πάνω απ’ το κεφάλι σου, θα δεις καρφωμένη στο στερέωμα την αγνή μορφή του Μαύρου Φεγγαριού. Εκεί πρέπει να περιμένεις την αυγή, υπομονετικά και με πίστη, γιατί τίποτε κακό δεν μπορεί να συμβεί αν παραμείνεις ήρεμος.

10. Θα μπορούσε να συμβεί σ’ εκείνη την κατάσταση εσύ να θελήσεις, από δική σου πρωτοβουλία, να χαραχίσεις μια άμεση έξοδο από κει. Αν συμβεί αυτό, θα μπορούσες να βαδίσεις ψηλαφώντας σε οποιοδήποτε τόπο επειδή δε θέλησες να περιμένεις τη μέρα με σύνεση. Πρέπει να θυμάσαι ότι κάθε κίνηση εκεί (στο σκοτάδι) είναι λανθασμένη και ονομάζεται “αυτοσχεδιασμός”. Αν, ξεχνώντας αυτό που σου λέω, αρχίσεις να αυτοσχεδιάζεις στις κινήσεις, να είσαι σίγουρος ότι θα παρασυρθείς από ένα σκοτεινό στρόβιλο σε μονοπάτια και κατοικίες μέχρι το πιο σκοτεινό βάθος της διάλυσης.

11. Πόσο δύσκολο είναι να κατανοηθεί πως οι εσωτερικές καταστάσεις είναι δεμένες η μια με την άλλη! Αν έβλεπες ποια άκαμπτη λογική έχει η συνείδηση, θα καταλάβαινες ότι, στην περιγραφόμενη κατάσταση, όποιος αυτοσχεδιάζει στα τυφλά, μοιραία αρχίζει να υποβιβάζεται και να υποβιβάζεται έπειτα εμφανίζονται σε αυτόν τα αισθήματα της απογοήτευσης και πέφτει έπειτα στη μνησικακία και το θάνατο, επιβιώνοντας τη λησμονία εκείνου που μια μέρα κατόρθωσε να κατανοήσει.

12. Αν στο πλάτωμα κατορθώσεις να φτάσεις την ημέρα, θα εμφανιστεί μπροστά στα μάτια σου ο ακτινοβόλος ήλιος που θα σου φωτίσει για πρώτη φορά την αλήθεια. Τότε θα δεις ότι σε ολόκληρη την ύπαρξη υπάρχει ένα Σχέδιο.

13. Είναι δύσκολο να πέσεις από κει, εκτός αν αποφασίσεις εθελοντικά να κατέβεις σε πιο σκοτεινές περιοχές για να φέρεις το φως στα σκοτάδια.

Δεν πρέπει να αναπτύξω περισσότερο αυτά τα θέματα γιατί χωρίς εμπειρία εξαπατούν μεταφέροντας στο χώρο του φανταστικού το πραγματοποιήσιμο.

Ας είναι χρήσιμα όσα είπα μέχρι εδώ. Αν όσα εξηγήθηκαν δεν σου είναι χρήσιμα, τι θα μπορούσες να παραθέσεις μια και δεν έχει θεμέλιο η λογική για το σκεπτικισμό, κοντινό στην εικόνα ενός καθρέφτη, στον ήχο μιας ηχούς, στην σκιά μια σκιάς.

XX. Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

1. Δώσε προσοχή στις σκέψεις μου. Σε αυτές θα μπορέσεις να μαντέψεις μόνο αλληγορικά φαινόμενα και τοπία του εξωτερικού κόσμου. Όμως και σ' αυτά υπάρχουν πραγματικές περιγραφές του διανοητικού κόσμου.
2. Ούτε πρέπει να πιστέψεις ότι οι "τόποι" απ' όπου περνάς, έχουν κάποιο τύπο ανεξάρτητης ύπαρξης. Παρόμοια σύγχυση σκοτεινίασε συχνά, βαθιές διδασκαλίες και έτσι, μέχρι σήμερα μερικοί πιστεύουν ότι ουρανοί, κολάσεις, άγγελοι, δαίμονες, τέρατα, στοιχειωμένα κάστρα, δάση, μακρινές πόλεις και άλλα ακόμη, έχουν οπτική πραγματικότητα για τους "φωτισμένους". Η ίδια πρόληψη (μα με την αντίθετη ερμηνεία) χρησίμευσε Σα σήριγμα για τους σκεπτικιστές χωρίς γνώση, που θεώρησαν αυτά τα πράγματα "ψευδαισθήσεις" ή "παραισθήσεις" που τις υπέφεραν μυαλά σε παραλήρημα.
3. Πρέπει να επαναλάβω, λοιπόν, ότι για όλα αυτά πρέπει να κατανοήσεις ότι πρόκειται για αληθινές διανοητικές καταστάσεις αν και συμβολίζονται με αντικείμενα χωρίς ανεξάρτητη ύπαρξη.
4. Σκέψου όσα ειπώθηκαν και μάθε να ανακαλύπτεις την αλήθεια πέρα από τις αλληγορίες που μερικές φορές παραπλανούν το νου, αλλά άλλες φορές μεταφράζουν πραγματικότητες αδύνατες να κατανοηθούν χωρίς αναπαράσταση.

Όταν μίλησα για τις πόλεις των θεών, όπου ήθελαν να φτάσουν πολυάριθμοι ήρωες διαφορετικών λαών, όταν μίλησα για παραδείσους στους οποίους θεοί και άνθρωποι συμβίωναν σε πρωτότυπη μεταμορφωμένη φύση, όταν μίλησα για τις πτώσεις και για κατακλυσμούς, είπα μια μεγάλη εσωτερική αλήθεια.

Έπειτα οι λυτρωτές έφεραν το Λόγο, και έφτασαν σε μας σε διπλή φύση, για να αποκαταστήσουν εκείνη τη νοσταλγική χαμένη ενότητα. Και τώρα, επίσης λέγεται μια μεγάλη αλήθεια.

Χωρίς αμφιβολία όταν λέχθηκαν όλα αυτά και τοποθετήθηκαν έξω από το μυαλό, έγινε λάθος ή ειπώθηκε ψέμα.

Αντίθετα ο εξωτερικός κόσμος, όταν συγχέεται με το εσωτερικό βλέμμα, το υποχρεώνει να διατρέχει καινούριους δρόμους.

Έτσι σήμερα πετά προς τα άστρα ο ήρωας αυτής της εποχής. Πετά ανάμεσα σε μέρη που πριν αγνοούνταν.

Πετά έξω από τον κόσμο του και χωρίς να το ξέρει, σπρώχνεται προς το εσωτερικό και φωτεινό κέντρο.

Η Εμπειρία

Τελετές

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Πραγματοποιείται αν ζητηθεί από ένα σύνολο ατόμων.

Όλοι όρθιοι

Ο βοηθός τους καλεί να καθίσουν.

Ο λειτουργός και ο βοηθός παραμένουν όρθιοι

Λειτουργός: Το μυαλό μου είναι ανήσυχο

Σύνολο: Το μυαλό μου είναι ανήσυχο

Λειτουργός: Η καρδιά μου παραγμένη

Σύνολο: Η καρδιά μου παραγμένη

Λειτουργός: Το σώμα μου σε ένταση

Σύνολο: Το σώμα μου σε ένταση

Λειτουργός: Χαλαρώνω το σώμα, την καρδιά μου και το μυαλό μου.

Σύνολο: Χαλαρώνω το σώμα, την καρδιά μου και το μυαλό μου.

Λειτουργός και βοηθός κάθονται αφήνοντας να περάσουν λίγα λεπτά. Μόλις παρέλθει λίγο ο χρόνος ο βοηθός επεμβαίνει και αναφέρει μία αρχή ή μία σκέψη από το Εσωτερικό βλέμμα, αναλόγως με τις περιστάσεις, προκαλώντας τον διαλογισμό πάνω σε αυτήν. Μετά κάθεται. Περνάει λίγο ο χρόνος και τελικά ο λειτουργός, όρθιος, διαβάζει αργά τις επόμενες φράσεις, σταματώντας σε κάθε μία από αυτές.

Λειτουργός: Χαλάρωσε ολοκληρωτικά το σώμα και ησύχασε το μυαλό... Κατόπιν φαντάσου μία διάφανη και φωτεινή σφαίρα να κατεβαίνει προς τα εσένα και να καταλήγει στην καρδιά σου... Θα αναγνωρίσεις ότι η σφαίρα ξεκινάει να μετατρέπεται σε μία αίσθηση που όλο και αυξάνεται μες το στήθος σου... Η αίσθηση της σφαίρας διευρύνεται ξεκινώντας απ' την καρδιά σου με κατεύθυνση έξω από το σώμα σου καθώς ανασαίνεις όλο και πιο βαθιά... Στα χέρια σου και το σώμα σου θα δοκιμάσεις καινούριες αισθήσεις... Θα αντιληφθείς προοδευτικούς κυματισμούς και θα αναβλύσουν μνήμες και συναισθήματα θετικά... Άφησε να παραχθεί το πέρασμα της Δύναμης ελεύθερα. Αυτής της Δύναμης που δίνει ενέργεια στο σώμα σου και το μυαλό σου.... Επέτρεψε να εκφραστεί η Δύναμη σε σένα... Προσπάθησε να δεις το φως της στα μάτια σου και μην την εμποδίζεις να δράσει μόνη της... Αισθάνσου τη Δύναμη και την εσωτερική της φωτεινότητα... Άφησέ την να εκφραστεί ελεύθερα...

Περνάει λίγος χρόνος. Μετά ο βοηθός σηκώνεται δίπλα στον Λειτουργό.

Βοηθός: Με αυτή τη Δύναμη που λάβαμε ας συγκεντρώσουμε το μυαλό μας σε αυτό που πραγματικά επιθυμούμε...

Τους προσκαλεί όλους να σταθούν όρθιοι και να ζητήσουν αυτό που επιθυμούν. Μετά περνάει λίγος χρόνος.

Λειτουργός: Ειρήνη, Δύναμη, Χαρά

Σύνολο: Επίσης και για σένα Ειρήνη, Δύναμη και Χαρά.

ΕΠΙΒΟΛΗ

Πραγματοποιείται αν ζητηθεί από ένα ή περισσότερα άτομα.

Όλοι όρθιοι.

Ο Βοηθός τους καλεί να καθίσουν.

Λειτουργός και Βοηθός παραμένουν όρθιοι.

Λειτουργός: Το μυαλό μου είναι ανήσυχο

Σύνολο: Το μυαλό μου είναι ανήσυχο

Λειτουργός: Η καρδιά μου παραγμένη

Σύνολο: Η καρδιά μου παραγμένη

Λειτουργός: Το σώμα μου σε ένταση

Σύνολο: Το σώμα μου σε ένταση

Λειτουργός: Χαλαρώνω το σώμα την καρδιά μου και το μυαλό μου.

Λειτουργός και Βοηθός κάθονται αφήνοντας να περάσει λίγος χρόνος.

Ο Λειτουργός σηκώνεται.

Λειτουργός: Αν θέλεις να λάβεις τη Δύναμη πρέπει να κατανοήσεις ότι τη στιγμή της επιβολής θα αρχίσεις να νιώθεις νέες αισθήσεις. Θα αντιληφθείς προοδευτικούς κυματισμούς και θα αναβλύσουν μνήμες και συναισθήματα θετικά. Όταν αυτό συμβεί, άφησε να παραχθεί το πέρασμα της Δύναμης ελεύθερα...

Άφησε τη Δύναμη να εκφραστεί σε σένα και μην την εμποδίζεις να δράσει από μόνη της...

Αισθάνσου τη Δύναμη και την εσωτερική της φωτεινότητα...

Άφησέ την να εκφραστεί ελεύθερα...

Αφού περάσει κάποιος χρόνος που επιτρέπει τον διαλογισμό πάνω στα προηγούμενα ο Λειτουργός και ο Βοηθός σηκώνονται όρθιοι.

Βοηθός: Όποιος επιθυμεί να δεχθεί τη Δύναμη ας σηκωθεί.

Ο Βοηθός προσκαλεί αναλόγως με το νούμερο των συμμετεχόντων να παραμείνουν όρθιοι ή να δημιουργήσουν όρθιοι έναν κύκλο γύρω από τον Λειτουργό. Μόλις περάσει λίγος χρόνος ο Λειτουργός ξεκινάει την Επιβολή. Ο Βοηθός, αν χρειάζεται, μετακινεί τους συμμετέχοντες ή τους οδηγεί προς τις θέσεις τους. Μόλις ολοκληρωθεί η επιβολή, δίνεται λίγος χρόνος για την αφομοίωση της εμπειρίας.

Βοηθός: Με αυτή τη Δύναμη που λάβαμε ας συγκεντρώσουμε το μυαλό μας στο να πραγματοποιήσουμε αυτό που πραγματικά έχουμε ανάγκη...

Προσκαλεί όλους να σηκωθούν όρθιοι και να πραγματοποιήσουν την Επίκληση. Περνάει λίγος χρόνος.

Λειτουργός: Ειρήνη, Δύναμη και Χαρά

Σύνολο: Επίσης και για σένα Ειρήνη, Δύναμη και Χαρά.

ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΛΑ

Γίνεται αν το ζητήσει ένα σύνολο ατόμων.

Οι συμμετέχοντες όλοι καθιστοί.

Ο Λειτουργός και ο Βοηθός όρθιοι.

Βοηθός: Συγκεντρωθήκαμε εδώ για να θυμηθούμε αγαπημένα μας πρόσωπα. Κάποια από αυτά έχουν δυσκολίες στην συναισθηματική τους ζωή, στις συσχετίσεις τους ή στην υγεία τους. Προς αυτούς κατευθύνουμε τις σκέψεις μας και τις καλύτερες ευχές μας.

Λειτουργός: Πιστεύουμε ότι θα τους φτάσει η επίκληση που κάνουμε να είναι καλά. Σκεφτόμαστε τα αγαπημένα μας πρόσωπα, αισθανόμαστε την παρουσία των αγαπημένων μας προσώπων και πειραματιζόμαστε την επαφή με τα αγαπημένα μας πρόσωπα.

Βοηθός: Ας πάρουμε λίγο χρόνο για να διαλογιστούμε πάνω στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν αυτοί οι άνθρωποι...

Δίνεται λίγος χρόνος ώστε να διαλογιστούν οι συμμετέχοντες.

Λειτουργός: Θα θέλαμε τώρα να κάνουμε να νιώσουν αυτοί οι άνθρωποι τις καλύτερες ευχές μας. Ένα κύμα ανακούφισης κι επιθυμίας, να είναι καλά, πρέπει να τους φτάσει...

Βοηθός: Ας πάρουμε λίγο χρόνο για να στείλουμε την ευχή προς τους αγαπημένους μας να είναι καλά.

Δίνεται λίγος χρόνος ώστε οι συμμετέχοντες να συγκεντρωθούν.

Λειτουργός: Ολοκληρώνουμε αυτήν την τελετή δίνοντας την ευκαιρία σε όσους έτσι επιθυμούν να αισθανθούν την παρουσία εκείνων των πολύ αγαπημένων τους που, ακόμα κι αν δεν είναι εδώ στον δικό μας χώρο και το δικό μας χρόνο, είναι δεμένοι μαζί τους με αγάπη, ειρήνη και ζεστή χαρά...

Δίνεται λίγος χρόνος

Λειτουργός: Αυτό ήταν καλό για εκείνους, ανακουφιστικό για μας και μας έδωσε έμπνευση για τη ζωή μας... Ας τους χαιρετίσουμε όλους τυλιγμένους σε αυτό το κύμα που τους στείλαμε για να είναι καλά, κύμα που δυναμώθηκε από τις καλύτερες ευχές όλων των παρευρισκομένων...

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Τελετή συμμετοχής ατομικής ή συλλογικής.

Όλοι όρθιοι.

Λειτουργός και Βοηθός μπροστά από τα παιδιά και αυτά περιτριγυρισμένα από τους κηδεμόνες και τους συμμετέχοντες.

Βοηθός: Αυτή η τελετή έχει σαν στόχο να δώσει στα παιδιά χώρο συμμετοχής στην Κοινότητά μας. Από παλιά τα παιδιά έγιναν αντικείμενο τελετών όπως βαφτίσια, επιβολή ονόματος, κλπ. Μέσω αυτών αναγνωριζόταν η αλλαγή μίας φάσης στο ανθρώπινο ον.

Υπήρχαν και υπάρχουν ορισμένες νομικές τυπικότητες μέσα από τις οποίες καταχωρείται η γέννα, το μέρος που συνέβη, κλπ. Όμως η πνευματική μετάβαση που συνοδεύει μία τελετή τέτοιου τύπου, δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τα τυπικά χαρτιά, αλλά μάλλον περισσότερο έχει σχέση με την αγαλλίαση των γονέων και της κοινότητας, που παρουσιάζουν στο πλήθος τα παιδιά.

Αυτή είναι μία τελετή μέσω της οποίας η εσωτερική κατάσταση των παιδιών αλλάζει, καθώς μετατρέπονται σε συμμετέχοντες της κοινότητας, η οποία υπόσχεται να αναλάβει την ευθύνη τους σε περίπτωση που ατυχή γεγονότα τα αφήσουν απροστάτευτα.

Σε αυτήν την τελετή ζητάμε προστασία για τα παιδιά και ζητάμε να τους συμπεριλάβει η κοινότητα σαν νέα μέλη της.

Περνάει λίγος χρόνος και ο Λειτουργός απευθύνεται με τρυφερότητα προς τους παρευρισκόμενους.

Λειτουργός: Ζητάμε προστασία για αυτά τα παιδιά

Βοηθός: Τα υποδεχόμαστε με αγαλλίαση και υποσχόμαστε να τα προστατεύουμε.

Λειτουργός: Ας ανυψώσουμε λοιπόν τις βαθύτερες ευχές μας... Ειρήνη δύναμη και χαρά!
Τοποθετεί το χέρι με αγάπη πάνω στο κεφάλι του κάθε παιδιού και το φιλάει στο μέτωπο...

ΓΑΜΟΣ

Όλοι όρθιοι.

Ένα ή πολλά ζευγάρια.

Λειτουργός και Βοηθός απέναντι από τα ζευγάρια.

Βοηθός: Από τα μακρινά χρόνια οι γάμοι ήταν τελετές που άλλαζαν την κατάσταση των ατόμων.

Όταν κάποιος τελειώνει ή αρχίζει μία καινούρια φάση στη ζωή, συνηθίζεται να συνοδεύει αυτή τη στιγμή με μία συγκεκριμένη τελετουργία. Η προσωπική και κοινωνική ζωή μας συνοδεύεται από τελετουργίες που πάνω κάτω είναι αποδεκτές από τα έθιμα. Χαιρετάμε το πρωί διαφορετικά από ότι το βράδυ. Δίνουμε το χέρι μας σε έναν γνωστό, γιορτάζουμε τα γενέθλια, την ολοκλήρωση των σπουδών ή μία αλλαγή εργασίας. Τα αθλήματα γίνονται με τελετές και οι αντίστοιχες θρησκευτικές, πολιτικές, ή πολιτιστικές τελετουργίες μας προδιαθέτουν για την κάθε περίπτωση.

Ο γάμος είναι μία σημαντική αλλαγή στην κατάσταση των ατόμων και σε κάθε έθνος αυτό το γεγονός απαιτεί νομικές τυπικότητες. Δηλαδή τοποθετούνται τα μέρη του ζεύγους σε μία διαφορετική κατάσταση σε σχέση με την κοινωνία και το Κράτος. Όταν όμως ένα ζεύγος γίνεται "σύζυγοι", το κάνει αναλογιζόμενο ένα διαφορετικό είδος ζωής το κάνει με βαθύ συναίσθημα και όχι με πνεύμα τυπικό.

Επομένως κατά τη διάρκεια αυτής της τελετής, που βοηθάει την αλλαγή μίας φάσης, υπάρχει η πρόθεση να τοποθετηθεί ένας νέος δεσμός και κατά το δυνατόν με διάρκεια μεταξύ των ατόμων. Υπάρχει η επιθυμία να δεχθεί ο ένας από τον άλλον το καλύτερο και να δώσει στον άλλον το καλύτερο. Υπάρχει η επιθυμία να μεγαλώσει ο δεσμός αυτός φέρνοντας στον κόσμο ή υιοθετώντας παιδιά.

Βλέποντας έτσι τον γάμο δίνουμε βαρύτητα στην νομιμότητα του δεσμού, αλλά σε σχέση με το πνευματικό και συγκινησιακό νόημα θα λέγαμε ότι μόνο οι σύζυγοι το παρέχουν σε αυτήν την τελετή.

Με άλλα λόγια. Αυτή η τελετή βάζει δύο ανθρώπινα όντα σε μία κατάσταση να επιχειρήσουν μία νέα ζωή και μέσω αυτής της τελετής είναι το ζεύγος που πραγματοποιεί αυτήν την βαθιά ένωση με συνοχή στα όσα αισθάνεται.

Εμείς δεν παντρεύουμε, αλλά αυτοί παντρεύονται μπροστά στην κοινότητά μας.

Λειτουργός: Και για να είναι σωστή και αληθινή αυτή η τελετή, ρωτάμε: **(κατευθυνόμενος στο πρώτο μέλος του ζεύγους):** Τι είναι για σένα αυτός ο γάμος;

Το μέλος του ζεύγους που του απευθύνεται η ερώτηση: (Απαντά με δυνατή φωνή)...

Λειτουργός (κατευθυνόμενος στο δεύτερο μέλος του ζεύγους): Τι είναι για σένα αυτός ο γάμος;

Το μέλος του ζεύγους που του απευθύνεται η ερώτηση: (Απαντά με δυνατή φωνή)...

Λειτουργός: Κατά συνέπεια αυτός ο γάμος θα υπάρχει με βάση τις επιθυμίες που εκφράστηκαν και τις βαθύτερες προθέσεις. (Χαιρετά με τρυφερότητα το/τα ζεύγη).

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Αυτή είναι μία τελετή με πολύ τρυφερότητα και ζητείται από αυτόν που τη δίνει το καλύτερο μέρος του εαυτού του.

Η τελετή μπορεί να επαναληφθεί αν το ζητήσει ο ενδιαφερόμενος ή όσοι τον προσέχουν.

Ο Λειτουργός μόνος με τον ετοιμοθάνατο.

Οποιαδήποτε και αν είναι η διανοητική κατάσταση του ετοιμοθάνατου ο Λειτουργός τον πλησιάζει και με απαλή φωνή του μιλάει ξεκάθαρα και με παύσεις.

Λειτουργός: Σύμφωνα με τις αναμνήσεις της ζωής σου δικάζονται οι πράξεις σου. Μπορείς, σε λίγα λεπτά, να θυμηθείς πολλά από το καλό μέρος που υπάρχει μέσα σου. Θυμήσου λοιπόν, αλλά με ηρεμία και εξάγνισε την μνήμη σου. Θυμήσου απαλά και ησύχασε το μυαλό σου....

Γίνεται ησυχία για λίγα λεπτά και αργότερα παίρνει τον ίδιο τόνο και ένταση.

Αρνήσου το ξάφνιασμα και την αποκαρδίωση...

Αρνήσου τη φυγή σε σκοτεινές περιοχές...

Αρνήσου το δέσιμο με τις αναμνήσεις...

Παρέμεινε εσωτερικά ελεύθερος και με αδιαφορία στο όνειρο του τοπίου...

Πάρε τώρα την απόφαση της ανόδου...

Το αγνό Φως ξημερώνει στις κορφές των ψηλών οροσειρών και τα χιλιόχρωμα νερά κατεβαίνουν μέσα από μελωδίες πρωτάκουστες μέσα από κρυστάλλινα οροπέδια και λιβάδια... Μην φοβάσαι την πίεση του Φωτός που σε απομακρύνει από το κέντρο του κάθε φορά όλο και δυνατότερα. Απορρόφησέ το σα να ήταν ένα υγρό ή ένας άνεμος, γιατί ακριβώς εκεί υπάρχει η ζωή...

Όταν στην μεγάλη οροσειρά βρεις την κρυμμένη πολιτεία θα πρέπει να αναγνωρίσεις την είσοδο. Αλλά αυτό θα το ξέρεις τη στιγμή που θα μετατρέπεται η ζωή σου. Τα μεγάλα της τείχη είναι φτιαγμένα με φιγούρες, με χρώματα, μπορείς να τα "αισθανθείς". Σε αυτήν την πόλη φυλάσσεται αυτό που έγινε και ό,τι είναι να γίνει...

Γίνεται μία σύντομη ησυχία και αργότερα παίρνει τον ίδιο τόνο και ένταση.

Έχεις συμφιλιωθεί...

Είσαι αγνός...

Ετοιμάσου να μπεις στην πιο όμορφη πολιτεία του Φωτός, σε αυτήν την πολιτεία, που ποτέ δεν την είδε το ανθρώπινο μάτι, που ποτέ δεν άκουσε το τραγούδι της ανθρώπινο αυτί...

Πήγαινε, ετοιμάσου να μπεις στο πιο όμορφο Φως...

ΘΑΝΑΤΟΣ

Λειτουργός: Η ζωή σταμάτησε σ' αυτό το σώμα. Τώρα, πρέπει να προσπαθήσουμε να διαχωρίσουμε στο μυαλό μας την εικόνα αυτού του σώματος από την εικόνα του προσώπου που θυμόμαστε...

Αυτό το σώμα δεν μας ακούει. Αυτό το σώμα δεν είναι το πρόσωπο που θυμόμαστε...

Όσοι από εσάς δεν αισθάνονται την παρουσία μιας ζωής εδώ, χωριστά από το σώμα, ας αναλογιστούν ότι παρόλο που ο θάνατος έχει παραλύσει το σώμα, οι πράξεις που έκανε κατά τη διάρκεια της ζωής θα συνεχίσουν να δρουν και η επιρροή τους δεν θα σταματήσει ποτέ. Αυτή η αλυσίδα ελεύθερων πράξεων εν ζωή δεν γίνεται να σταματήσει από το θάνατο.

“Πόσο βαθύς είναι ο διαλογισμός γύρω από αυτήν την αλήθεια, ακόμη κι αν δεν μπορούμε απόλυτα να κατανοήσουμε πως μία πράξη μετατρέπεται σε μια άλλη”.

Κι εκείνοι που νοιώθουν την ύπαρξη μιας ζωής, χωριστά από το σώμα, ας αναλογιστούν ότι ο θάνατος έχει μοναχά παραλύσει το σώμα, ότι το πνεύμα έχει για άλλη μία φορά θριαμβευτικά απελευθερωθεί, ανοίγοντας το δρόμο του προς το Φως...

Όποιο κι αν είναι το πιστεύω μας, δεν θρηνούμε τα σώματα. Καλύτερα, ας διαλογιστούμε πάνω στη ρίζα των πιστεύω μας και μια ελαφριά και σιωπηλή χαρά θα μας τυλίξει...

Ειρήνη στην καρδιά, Φως στην κατανόηση.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Η αναγνώριση είναι μία τελετή που συμπεριλαμβάνει ανθρώπους στην Κοινότητα. Συμπεριλαμβάνει γιατί υπάρχουν κοινές εμπειρίες, ιδανικά, συμπεριφορές και διαδικασίες που μοιράστηκαν αυτοί οι άνθρωποι. Πραγματοποιείται αν ζητηθεί από ένα σύνολο ατόμων και μετά από μια Λειτουργία.

Αυτοί που θα συμμετέχουν θα πρέπει να διαθέτουν το κείμενο, το οποίο θα πρέπει να διανεμηθεί πριν ξεκινήσουν.

Λειτουργός και Βοηθός είναι όρθιοι.

Βοηθός: Η πραγματοποίηση αυτής της τελετής ζητήθηκε από εκείνους τους ανθρώπους που επιθυμούν να ενσωματωθούν ενεργά στην Κοινότητά μας. Εδώ θα εκφραστεί μία προσωπική και συνολική υπόσχεση για να εργαστούμε με την καλύτερευση της ζωής του καθενός και την καλύτερευση της ζωής του διπλανού μας.

Ο Βοηθός καλεί όσους θέλουν να υποσχεθούν να σηκωθούν όρθιοι.

Λειτουργός: Ο πόνος και η οδύνη που γευόμαστε τα ανθρώπινα όντα οπισθοχωρούν αν κερδίζει έδαφος η επίγνωση, όχι η επίγνωση που βρίσκεται στην υπηρεσία του εγωισμού και της καταπίεσης.

Η επίγνωση, μας οδηγεί στη δικαιοσύνη.

Η επίγνωση, μας οδηγεί στην συμφιλίωση.

Η επίγνωση, μας οδηγεί, επίσης, να αποκρυσταλλώσουμε ο,τι ιερό υπάρχει στο βάθος της συνείδησής μας.

Βοηθός και σύνολο όσων υπόσχονται διαβάζοντας: Θεωρούμε το ανθρώπινο όν ως την μέγιστη αξία, πιο πάνω και από το χρήμα, το κράτος, τη θρησκεία, τα μοντέλα και τα κοινωνικά συστήματα.

Πρωθούμε την ελευθερία της σκέψης.

Ευνοούμε την ισότητα των δικαιωμάτων και την ισότητα των ευκαιριών για όλα τα ανθρώπινα όντα.

Αναγνωρίζουμε και ενθαρρύνουμε την διαφορετικότητα στις συνήθειες και τους πολιτισμούς.

Εναντιωνόμαστε σε οποιαδήποτε μορφή διάκρισης.

Καθαγιάζουμε την δίκαιη αντίσταση ενάντια σε κάθε μορφή βίας φυσικής, οικονομικής, ρατσιστικής, θρησκευτικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής και ηθικής.

Λειτουργός: Από την άλλη πλευρά όπως κανείς δεν έχει δικαίωμα να διακρίνει τους άλλους για την θρησκεία τους ή τη μη θρησκευτικότητά τους ανακοινώνουμε για εμάς το δικαίωμα να γνωστοποιούμε την πνευματικότητά μας και την πίστη μας στην αθανασία και το ιερό. Η δική μας πνευματικότητα δεν είναι μία πνευματικότητα βγαλμένη από τις προκαταλήψεις, δεν είναι μία πνευματικότητα βγαλμένη από την αδιαλλαξία, δεν είναι η πνευματικότητα του δόγματος, δεν είναι η πνευματικότητα της θρησκευτικής βίας. Είναι η πνευματικότητα που ξύπνησε από το βαθύ ύπνο για να τροφοδοτήσει τα ανθρώπινα όντα με τις καλύτερες προσδοκίες.

Βοηθός και σύνολο όσων υπόσχονται διαβάζοντας: Θέλουμε να δώσουμε συνοχή στις ζωές μας φέρνοντας σε συμφωνία αυτό που σκεφτόμαστε, αισθανόμαστε και κάνουμε.

Επιθυμούμε να ξεπεράσουμε την κακή συνείδηση αναγνωρίζοντας τις αποτυχίες μας.

Προσδοκούμε να συγχωρήσουμε και να συμφιλιωθούμε.

Υποσχόμαστε να πραγματοποιούμε αυξητικά αυτόν τον κανόνα, που μας υπενθυμίζει να φερόμαστε στους άλλους όπως θέλουμε να μας φέρονται.

Λειτουργός: Ας ξεκινήσουμε μία νέα ζωή. Ας βρούμε στο εσωτερικό μας τα σημεία που είναι ιερά και ας μεταφέρουμε και σε άλλους το μήνυμά μας.

Βοηθός και σύνολο όσων υπόσχονται διαβάζοντας: Σήμερα ας ξεκινήσουμε την ανανέωση της ζωής μας. Ας ξεκινήσουμε την αναζήτηση της διανοητικής ειρήνης και τη Δύναμη που θα

μας δώσει χαρά και πίστη. Κατόπιν, ας πάμε στα κοντινότερα άτομα σε μας και ας μοιραστούμε μαζί τους ό,τι μεγάλο και καλό μας συνέβη.

Λειτουργός: Για όλους Ειρήνη, Δύναμη και Χαρά.

Βοηθός και όλοι οι παρευρισκόμενοι: Επίσης και για σένα Ειρήνη, Δύναμη και Χαρά.

Ο Δρόμος

Αν νομίζεις ότι η ζωή σου τελειώνει με το θάνατο, όλα όσα σκέφτεσαι, αισθάνεσαι και κάνεις δεν έχουν νόημα. Τα πάντα καταλήγουν στην έλλειψη συνοχής, στην αποσύνθεση.

Αν νομίζεις ότι η ζωή σου δεν τελειώνει με το θάνατο, πρέπει να συμφωνεί αυτό που σκέφτεσαι με αυτό που νιώθεις και αυτό που κάνεις. Τα πάντα θα πρέπει να προχωρούν προς τη συνοχή, προς την ενότητα.

Αν σου είναι αδιάφορος ο πόνος και η οδύνη των άλλων, κάθε βοήθεια που ζητάς δεν θα δικαιολογείται.

Αν δεν είσαι αδιάφορος απέναντι στον πόνο και την οδύνη των άλλων θα πρέπει να συμπίπτουν όσα σκέφτεσαι με όσα νιώθεις και κάνεις για να βοηθήσεις τους άλλους.

Μάθε να φέρεσαι στους άλλους όπως θέλεις να σου φέρονται.

Μάθε να ξεπερνάς τον πόνο και την οδύνη σε σένα, στον διπλανό σου, σε ολόκληρη την ανθρώπινη κοινωνία.

Μάθε να αντιστέκεσαι στη βία που υπάρχει σε σένα και έξω από σένα.

Μάθε να αναγνωρίζεις τα σημεία που είναι ιερά μέσα σου και έξω από σένα.

Μην αφήνεις να περνάει η ζωή σου χωρίς να αναρωτιέσαι “ποιος είμαι;”

Μην αφήνεις να περνάει η ζωή σου χωρίς να αναρωτιέσαι “προς τα πού κατευθύνομαι;”

Μην αφήνεις να περνάει η ζωή σου χωρίς να απαντάς ποιος είσαι.

Μην αφήνεις να περνάει η ζωή σου χωρίς να απαντάς προς τα πού κατευθύνεσαι.

Μην αφήνεις να περνάει μια μεγάλη χαρά χωρίς να ευχαριστείς ό,τι πιο εσώτερο έχεις.

Μην αφήνεις να περνάει μια μεγάλη λύπη χωρίς να διεκδικείς από ό,τι πιο εσώτερο έχεις τη χαρά που έμεινε φυλαγμένη.

Να μην φαντάζεσαι ότι είσαι μόνος στο χωριό ή την πόλη σου, πάνω στη Γη ή στους άπειρους κόσμους.

Να μην φαντάζεσαι ότι είσαι αλυσοδεμένος σε αυτό τον τόπο και σε αυτόν τον χρόνο.

Να μην φαντάζεσαι ότι με το θάνατό σου διαιωνίζεται η μοναξιά.